

1912-06-17

SENDER

Johannes Elbek

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Sender's location:

Søvind, Elbæk Højskole

Archive:

Mappe 70 nr. 16

TRANSCRIPTION

Afventer transskription.

Joh. Elbek,
Elbæk Højskole
Søvind St.
17-6-12.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 70 Nr. 16

Kr. Prof. Joakim Skovgaard!

Det er minligt, at det ikke anbringer Dem, det er ogsaa
minligt, at De af anden Vej har faaet Meddelelse om, hvort
jag nu vil meddele Dem, naar De dette, saa sker der jo
ingen anden Alzæke, end at De man spilde nogle min-
uter med at læse dette Brev, og jeg nogle med at skrive
det.

Jeg begjæredes Dag ind til Altså min Opplæring for
at samtale med ham om Dens Kinst i Væb og om
Kirkelig Kinst i det hele taget. Jeg havde taget det
store Værk om Kirken med, for at han kunde danne
sig et Billede om det Billeder. Man istalle sig staa
skarp ind at præge en Kirke med Billeder i vor
Tid, da Gudt havde blev balt og forstaaet i Kirken

og de, der kom der, Kinde lær, i det skning til alidelderne
da joone Folk ikke noode anden Adgang til Billedens
Forklaringer end gennem Billederne paa Kirkens Væg.
I Kirken skulde der ingen Billeder mere for ikke at
friskjære Folk i at hore paa Ordets Forkyndelse.

At Billedkinst og Bysnings kinst Kinde quiesideg
skulle hinanden vilde han indet hore om. Rindneust,
bevandede han, var der istiske elaler, og hans Værker
behøvede ingen Glæde af Architektuur, de levede
deris elovtændige Liv.

Han fandt istax over Englands Vinger i Bergen om
Nilsens Dankirke og kaldte dem "de forvandede Gaarde",
saa de (Englands) har paa Rindneust. Han vil ikke
noe Engle malt med Vinger. Han frembevæde de
Lithografi, saa han noode af Constantin Honisier.
Det er Udrikkene af Paradis. Der har Englen ingen
Vinger, men er kinst Kunderlig paa Rindneust.
Adam gir en afholdende Beretning om Englen
for hore. En Raadbevegeelse, saa jeg har set
i Gengivelsen af en Udkast til Nøje i Apogildet.

Paa mig virker Adam for meget i det theatraliske
i dette Billede. jeg har heller ikke iet det fremhevet
meget Leds, jeg gaa vide, om Leonhardin Hansen iet
saa Pris paa det. den gamle Oldemøder faar det over
at Beskrivelsen gaa. Han kunde heller ikke lide Lynde
faldet. Adams glædelige Præd i alle faar han i sig,
jeg gjorde opmærksom paa, at Lyndefaldet havde me-
get været smukt, men han vilde intet indrømme,
han ridder med sin gamle romantiske Modestok
og den legger han paa et stort Hinstok, der kommer
intet paa hans Rolikridde, og paa sin det ikke efter
den gamle jærterende Maal, saa dæm det ikke.

Han mangler kun en Virkelighedsans, og hans
Ord er drøje og liget, men Realismen i Hinstok
er han fuldstændig fraværende.

Da vi kom til Skole og Elias med Baalskøllen
gjorde jeg ham opmærksom paa, at De havde skrevet,
at da De ikke kunde paa at vide, hvorledes denne
Klode saa ud, havde De vist Tønnen kun under Vindst
og givet Baal et Par veldige Vinger. "Jeg kunde

nokk brode ætth ham, hvorledes Baal søu iud"
iudrot sin Otto datter. Det var en Pel i Jorden,
et Tegn paa det mandlige Læs. Denne Pel blev
lukket af kvinderne ved Baalteskoven".

Hvor Otto datter har disse Oplysninger fra, ved
jeg ikke og spørge ikke om det, jeg ser i Salomon
Leksikon, at Valdemar Smidt kender ikke til, at
Baalteskoven findes under denne Form, eller at
Qindus Tilbedere vil kender noget af sig en Pel.

Jeg gaar ud fra, at denne Udskrift af Otto
datter har sin Litteratur for Dem. Der var ogsaa
Ting han ærgret om i Dens Kiste f. Ex. "Kristus i dodes
Rige", men da De er saa vant til at faa Tilslutning,
vil jeg nok gaa ud fra, at det er Afvigelsen i Pro-
faktet der interesserer Dem mest, skint jeg faar
forstaa, at de var gennemgaaende ikke begyndende
de. Måske man eller ikke er vant til at
finde hos Otto datter, naar han taler eller skriver.
Saa fortalte han mig, at han brode i 1881 ved i
Viborg ^{Dokument} "jeg kam der ind ved Aftensid, Salgiet

gled ind ad Rinderne og lagde sig saa blid hen over
den møgne, alvorlige Kirke, saa man kunde gæde ved
at se paa det". Det var hell bekjendt at hin den gamle
Mand opfiske et 31 aarigt Rysiminde, vist det iidske
hann har oplevet, inden han har ikke været inde af sin
Præstegård paa længere Tidde.

Han havde en skikkelig Gjengivelse af Dets Billede
"Den gode Hjerte". Dette, naar Saak er faldet ned af Kanten,
og Hjerten gaar ned at hente det. Her interviewte hans,
at Hjerten, der skulde være blid, var for mig.
Han havde ikke Lys for, at Hjerten var blev et Lys.
hol paa blid, i Billedet som i Lignelse.

Han har jo selv i sine yngre Dage givet sig af med
at tegne. Han viste mig en Holger Danske, han
havde tegnet i sin Tid til sine Børn. Der er
Nogen, der har prøvet at faa disse Tegninger udgivet,
jeg har ikke set dem, men er de i Sammenhæng med Holger
Danske, som synes jeg ikke, de skal udgives. Jeg
tror ikke, de har nogen Værdi ud over dette at være
et curiosk Værk som et levende Mærke.

Se den my Brudekædetal; Kieken har han selv
givet Utkædet. Vi var enige om, at de 3 Skovlæge (Peder, Poul og Johannes)
var for høje i Forhold til de rimelige Bøddinger,
der da havde Bøddingstid for dem. Jeg blev ogsaa vi
var enige om, at Poul og Johannes var for høje
for deres Løn, men havde først det af for mig af
den seldige Krigsmand om mig. Heller var
vi ikke enige om mig, foruden om det andet.
Ja, nu fortæller De om mindehøvel, som jeg har
spillet Deres Tid, jeg har, at min Skuffe er
som led i det, at det ikke dog er mig mange
Minuter. Jeg mener, at Bemærkningerne om
Poul og Peder om mig kunne imidlertid være
med den støjende Kundskab.

Deri mig først og taknemst
Lene. Lillie.

Ms. alle egne Brev til Deres Brev, som jeg ikke har
syndet, der kender De jo.